

разом з обласними формуваннями м'ясної промисловості.

Згідно з аналітичним звітом «Сільськогосподарський огляд 2009 – 2018 рр.», в основі якого лежать дослідження міжнародної Організації по економічному співробітництву і розвитку (ОЕСД), Сільськогосподарської і продовольчої організації ООН (FAO), Міністерства сільського господарства США (USDA), а також Інституту по дослідженню аграрної і продовольчої політики (FAPRI), світове споживання м'яса впродовж наступних років поступово збільшуватиметься. Так, згідно до прогнозу, світове виробництво м'яса до 2018 р. виросте до 328 млн. т, при чому, частка споживання м'яса птиці складатиме 37%, свинини - 36%, яловичини - 22%, інше - 5%.

Тобто, для реалізації потенціалу країни в галузі тваринництва необхідно:

- покращити державне регулювання;
- ввести дотації для підприємств з боку держави;
- розвивати масове виробництво;
- вжити заходів щодо оптимізації структури поголів'я, розвивати племінну роботу;
- вкладати кошти у нові наукові розробки (селекцію).

Також до 2018 року очікується щорічне зростання торгівлі м'ясом на 2,4%. Стосовно світових цін на м'ясо – передбачається, що номінальні світові ринкові ціни до 2018 р. значно підвищаться відносно сьогоднішніх котирувань (на свинину і яловичину бли-

зько 30%, на м'ясо птиці - ще більше, внаслідок зростання попиту). Україна має необхідні умови для нарощування обсягів виробництва та експорту якісного м'яса:

- прийнятні кліматичні умови;
- зростання попиту на сировину;
- наявність багаторічного досвіду;
- наявність кадрів.

Висновки. В результаті дослідження ми виявили, що конкурентоспроможність м'ясопереробних підприємств значно залежить від сировинної бази. Також нами були виявлені такі труднощі в діяльності м'ясопереробних підприємств, як:

- Скорочення поголів'я худоби та виробництва м'яса українськими виробниками, значна доля імпорту;
- Матеріаломісткість виробництва м'ясних виробів, що пояснюється використанням як сировини продукції сільського господарства, в якій вже враховано певні витрати виробництва;
- Складність технологічного процесу виробництва;
- Необхідність значних капіталовкладень у технічне переоснащення виробництва;
- Нетривалий термін реалізації певних видів готової продукції та багатоасортиментність продукції.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Герчикова И.Н. Менеджмент : Учебник. - 2-е изд., перераб. и доп. - М. : Банки и биржи, ЮНИТИ, 1995. – 480 с.
2. Рынок мяса и мясных продуктов Украины / «УкрАгроКонсалт» // Мясное дело. – 2010 - №11. – С. 14-24.
3. Офіційний сайт Держкомстату України. / Електронний ресурс / Режим доступу : www.ukrstat.gov.ua

УДК 005.21:658.589

ЄВТУШЕВСЬКА О.О., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

ІННОВАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ЯК ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН ДІЙ У СФЕРІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В статті розглянуто методичні основи розробки стратегії інноваційного розвитку підприємства та визначено основні елементи постійно діючого механізму інноваційної діяльності як фактора виживання фірм в сучасних конкурентних умовах.

Ключові слова: інноваційний розвиток, інноваційна стратегія, інноваційні ресурси, механізм інноваційної діяльності

The article considers the methodological basis of development strategy of innovative development enterprise and identify key elements of a permanent mechanism of innovation activity as a factor in the survival of firms in the modern competitive environment.

Keywords: innovative development, innovation strategy, innovative resources, the mechanism of innovative activity

Вступ. Актуальність даного питання для сьогодення пояснюється тим, що розгортання нау-

ково-технічної революції підтверджує висновок інноваційної теорії про вирішальну роль інно-

вацій у циклах економічного розвитку. Сучасні дані підтвердили тісний зв'язок виробничих циклів з характером виникнення і поширення науково-технічних інновацій.

Інноваційна стратегія являє собою систему довгострокових цілей інноваційної діяльності підприємства, обумовлених загальними задачами його розвитку й інноваційною ідеологією, а також вибір найбільш ефективних шляхів їхнього досягнення [1, 3].

Постановка завдання. Розробка інноваційної стратегії являє собою науково-дослідний процес, що передбачає: постановку цілей інноваційної діяльності, визначення її пріоритетних напрямків і форм, оптимізацію структури інноваційних ресурсів і їхнього розподілу, розробку інноваційної політики по найбільш важливих аспектах інноваційної діяльності, підтримку відносин із зовнішнім інноваційним середовищем та оцінку розробленої стратегії. При цьому інноваційна стратегія знаходиться у визначеній співпідпорядкованості з іншими елементами стратегічного вибору підприємства.

Результати. Інноваційну стратегію можна представити як генеральний план дій у сфері інноваційної діяльності підприємства, що визначає пріоритети її напрямків і форм, характер формування інноваційних ресурсів і послідовність етапів реалізації довгострокових інноваційних цілей, що забезпечують прогнозований загальний розвиток підприємства.

З'єднання в інноваційній стратегії системи цілей і шляхів їхнього досягнення визначає межі можливої інноваційної активності підприємства і прийнятних інноваційних рішень за напрямками і формами його інноваційної діяльності в перспективному періоді.

Фактори, що визначають актуальність розробки стратегії інноваційної діяльності - висока динаміка основних макроекономічних показників, пов'язаних з інноваційно-інвестиційною активністю підприємств, темпи технологічного прогресу, коливання кон'юнктури ринку інтелектуальних ресурсів, державна підтримка інноваційної діяльності.

У цих умовах відсутність розробленої інноваційної стратегії, адаптованої до можливих змін факторів зовнішнього середовища, може привести до зниження ефективності фінансово-господарської діяльності та втрати конкурентоспроможності підприємства. Важливим фактором, який визначає актуальність розробки інноваційної стратегії підприємства, є його майбутній перехід до нової стадії життєвого циклу.

Кожної зі стадій життєвого циклу підприємства притаманні характерні їй рівень інноваційної активності, напрямки і форми інноваційної діяльності, особливості формування інноваційного розвитку.

Нарешті, фактором, що визначає актуальність розробки інноваційної стратегії, є кардинальна зміна цілей операційної діяльності підприємства, пов'язана з новими комерційними можливостями, що відкриваються. Реалізація таких цілей вимагає зміни виробничого асортименту, упровадження нових виробничих технологій, освоєння нових ринків збуту продукції. У цих умовах істотно зростання інноваційної

активності підприємства і диверсифікованість форм його інноваційної діяльності повинні носити прогнозований характер, забезпечуваний розробкою чіткої сформульованої інноваційної стратегії.

Розробка інноваційної стратегії підприємства на сучасному етапі базується на методологічних підходах нової концепції управління - «стратегічного управління» - активно впроваджуваної з початку 70-х років ХХ сторіччя у корпораціях США і більшості країн Західної Європи.

Концепція стратегічного управління відбиває чітке стратегічне позиціонування підприємства (включаючи його інноваційно-інвестиційну позицію), представлене в системі принципів і цілей його функціонування, механізмі взаємодії суб'єкта й об'єкта управління, характері взаємин між елементами господарської й організаційної структури і формах адаптації до умов зовнішнього середовища, що швидко змінюються в умовах ринкової економіки.

Заснована на новій парадигмі управління, розробка стратегії інноваційного розвитку базується на попередній ідентифікації досягнутого стратегічного рівня розвитку підприємства. У процесі такої ідентифікації повинне бути отримане чітке уявлення про параметри, що характеризують можливості й обмеження розвитку інноваційної діяльності підприємства.

Стратегічне управління передбачає використання в управлінському процесі метода економіко-математичного моделювання, який надає можливості порівняння розробленої економіко-математичної моделі з реально досягнутими результатами господарської, зокрема, інноваційної діяльності.

Розробка стратегії інноваційної діяльності передбачає використання системного або комплексного методу, який надає можливості дослідження інноваційної діяльності підприємства в межах цілісної стратегії господарської діяльності, тобто підприємство досліджується як єдина система взаємопов'язаних і взаємозалежних елементів - напрямів господарської, зокрема - інноваційної діяльності.

Для реалізації стратегії інноваційної діяльності, крім методів комплексного підходу та економіко-математичного моделювання, пропонується використання також методу секторного підходу, який дозволяє проаналізувати окремі складові структури, що вивчаються.

Метод секторного підходу використовується з метою досконалого вивчення окремих напрямів інноваційної діяльності, визначення ефективних пріоритетних напрямів розвитку ринку інтелектуальних та фінансових ресурсів (лізингові кредити, іпотечні кредити, іноземне інвестування) та оцінки ефективності інноваційних проектів і удосконалення відповідної методичної бази.

Використання цих трьох методів (системного, секторного та економіко-математичного моделювання) підвищує рівень та якість розробки інноваційної стратегії розвитку підприємства.

Висновки. Важливою складовою інноваційної стратегії розвитку, яка передбачає формулювання та досягнення певних стратегічних цілей, є механізм досягнення цих цілей, тобто механізм інноваційної діяльності.

На підприємствах України має бути створений постійно діючий механізм інноваційної діяльності як фактор виживання фірм в сучасних конкурентних умовах. Він має включати:

- а) розробку інноваційної стратегії розвитку підприємства;
- б) створення внутрішньої нормативної документації та нормативної бази інноваційної діяльності;
- в) створення дієвої системи захисту інтелектуальних ресурсів підприємства;
- г) створення внутрішньої постійно оновлюваної інформаційної бази даних;
- д) створення постійно оновлюваного портфеля об'єктів інтелектуальної власності та інноваційних проектів;
- і) визначення та формування джерел фінансування новаційних та інноваційних проектів і відокремлення відповідних фінансових ресурсів від фінансування поточної діяльності підприємств;

є) кадрове та організаційне забезпечення інноваційної діяльності, стимулювання руху новаторства та винахідництва;

ж) створення нових інтегрованих організаційних форм інноваційної діяльності на основі горизонтальної та вертикальної інтеграції підприємств.

Таким чином, організаційно-економічний механізм інноваційної діяльності підприємства має включати численні заходи, які складають певну систему та єдиний комплекс, без чого не досягти необхідної ефективності в інноваційній сфері. Затверджуючи на підприємстві інноваційну стратегію розвитку та запроваджуючи комплексну систему інноваційної діяльності, слід пам'ятати, що інноваційна діяльність є сьогодні фундаментом стратегічного управління підприємством і органічно вписується в концепцію «діаманта», автором якої є американський економіст Майкл Портер. Відповідно до цієї концепції при постійному зростанні конкуренції головним фактором виживання фірми в сучасних умовах стає її інноваційність.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Гальчинський А.С. Інновації як стратегія українських реформ / А.С. Гальчинський, В.М. Геєць, А.К. Кінах. – К : Знання України. – 2002. – 326 с.
2. Зубець М.В. Розвиток інтеграції та інвестиційно-інноваційної діяльності / Зубець М.В., Володін С.А. // Економіка АПК. - № 11. – 2003. – С. 3-9.
3. Матеріали Парламентських слухань у ВРУ щодо Стратегії інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Г.О. Андрощук, І.Б. Жилияев, Б.Г. Чижевський, М.М. Шевченко – К : Парламентське вид-во, 2009. – 632 с.

УДК 336.7+631.1

КРАМАРЕНКО І.С., канд. екон. наук, викладач

Миколаївський міжрегіональний інститут розвитку людини ВНЗ «ВМУРолі «Україна»»

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В АГРОПРОДОВОЛЬЧІЙ СФЕРІ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Досліджено сучасний стан інвестиційної діяльності агропродовольчих підприємств Миколаївської області. Проаналізовано динаміку та джерела залучення інвестицій підприємствами області. Наведено основні інвестиційні проекти, що впроваджувалися агропродовольчими підприємствами Миколаївської області.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційне забезпечення, агропродовольча сфера

Modern state of Mykolaiv region agrofood enterprises investment activity has been researched. Dynamics and sources of regional enterprises investment attraction have been analyzed. Main investment projects, introduced by Mykolaiv region agrofood enterprises, have been adduced.

Keywords: investment, investment backing, agrofood sphere

Вступ. Агропродовольча сфера є одним з головних і найважливіших секторів економіки України. У прямій залежності від її функціонального стану, знаходиться розвиток економіки, продовольча безпека та незалежність держави, стан внутрішнього й зовнішнього ринків, а отже і рівень життя населення. Тому для розвитку і належного функціонування агропродовольчої сфери необхідно забезпечити її матеріально-

технічною базою, а отже, і значними фінансовими ресурсами - інвестиціями.

Вивченню питань залучення інвестицій в агропродовольчу сферу, сучасного стану інвестиційного забезпечення сільськогосподарських підприємств, присвячені праці багатьох вчених - В. Алексійчука, М. Дем'яненко, І. Іртіщеві, С. Кваші, М. Кісіля, Л. Назарової, М. Малика.